

ชื่อเรื่อง	การจัดการห่วงโซ่อุปทานผลผลิตลำไยสดในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน
ผู้จัดทำ	นางสาวศิริพร ทองชาติ
หลักสูตร	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. ทวีวรรณ ธารพิพัฒน์
วันที่อนุมัติผลงาน	ตุลาคม 2558
จำนวนหน้า	57 หน้า
คำสำคัญ	การจัดการห่วงโซ่อุปทาน, ผลผลิตลำไยสด

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการห่วงโซ่อุปทาน ปัญหาการจัดการห่วงโซ่อุปทานผลผลิตลำไยสด และศึกษาเปรียบเทียบระดับปัญหาในการจัดการห่วงโซ่อุปทานผลผลิตลำไยสดของเกษตรกรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน โดยจำแนกเกษตรกรตามประสบการณ์ในการทำสวนลำไย รวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามจากเกษตรกรผู้ผลิตลำไยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาโดยวิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากรจากสูตร William G. Cochran จำนวน 250 ราย สุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 51-60 ปี ระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีประสบการณ์ในการทำสวนลำไยมากกว่า 15 ปีขึ้นไป เพาะปลูกลำไยพันธุ์ดีในพื้นที่ของตนเองประมาณ 5 ไร่ ด้วยเงินลงทุนของตนเอง จำหน่ายผลผลิตเป็นลำไยสด

ผลการศึกษาระบบการจัดการห่วงโซ่อุปทานผลผลิตลำไยสดพบว่า ด้านการวางแผนเกษตรกรมีการคาดการณ์ว่าปริมาณผลผลิตลำไยและความต้องการบริโภคลำไยในประเทศและต่างประเทศจะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น มีเครื่องมือที่ใช้ในการทำสวนลำไยเพียงพอและมีการจัดเตรียมเครื่องมือก่อนการทำงาน ผลผลิตลำไยที่ได้ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย เนื่องจากสภาพภูมิอากาศ ด้านการจัดหาแหล่งวัตถุดิบ สินค้าและบริการ เกษตรกรมีการขยายกิ่งพันธุ์ด้วยตนเอง หากมีการปลูกเพิ่มยังคงใช้พันธุ์ดีเหมือนเดิมด้วยวิธีกิ่งตอน การบำรุงต้นลำไยใช้ทั้งปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยเคมี โดยเลือกพิจารณาซื้อจากยี่ห้อ ป้องกันและกำจัดศัตรูพืชโดยใช้สารเคมีไซเพอร์เมทริน อุปกรณ์ในสวนลำไยที่

จำเป็น คือ เครื่องสูบน้ำ เครื่องพ่นยา/ปุ๋ย และเครื่องตัดหญ้า ด้านการผลิต เกษตรกรมีการปลูกต้นลำไยทั้งพื้นที่พร้อมกันไม่ใช่ทยอยปลูก ใส่ปุ๋ยแก่ต้นลำไยโดยการหว่าน กำจัดวัชพืชโดยการจ้างแรงงานคน ตัดแต่งกิ่งลำไยโดยการเปิดกลางพุ่มหลังเก็บเกี่ยวผลผลิตทันที ให้น้ำลำไยด้วยระบบสปริงเกอร์ ไม่มีการจ้างคนงานเพื่อช่วยปลูกและดูแลรักษาลำไย มีการจ้างคนงานรายวันเพื่อช่วยในการเก็บเกี่ยว ใช้ตะกร้าพลาสติกสำหรับบรรจุผลผลิตลำไย และด้านการจัดส่งและส่งออก เกษตรกรขายลำไยแบบขายส่งให้พ่อค้าคนกลาง ซึ่งเป็นผู้กำหนดราคา มีการซื้อขายผลผลิตแบบลำไยผลเดียว โดยใช้รถยนต์กระบะสำหรับการขนส่ง

ปัญหาการจัดการห่วงโซ่อุปทานผลผลิตลำไยสดที่พบระดับมาก คือ ด้านการจัดการแหล่งวัตถุดิบ สินค้าและบริการ ระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการผลิต ด้านการจัดส่งและส่งออก และด้านการวางแผน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าเกษตรกรที่มีประสบการณ์ 15 ปีขึ้นไปและต่ำกว่า 15 ปี มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ยกเว้นความเห็นด้านสารเคมีที่ใช้ป้องกันและกำจัดศัตรูพืชมีราคาสูงแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 15 ปี เห็นว่ามีปัญหาระดับสูงกว่า